

C135 – SLAN12

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

12 februari 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de zogenaamde piraatvisserij

1

Waarnemend voorzitter: de heer Karlos Callens

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de zogenaamde piraatvisserij

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, in deze commissie hebben we al verschillende keren gedebatteerd over quota en andere beperkingen waaraan reguliere reders zich moeten houden om hun toekomst te vrijwaren. Ik zal de hele problematiek niet herhalen, maar het water staat hen tot aan de lippen. Ik was dan ook verrast over een artikel in een van onze – voor sommigen – kwaliteitskranten. Ik was vooral verbaasd over de cijfers die in het artikel zijn opgenomen.

Bepaalde milieuorganisaties beweren dat 30 tot 60 procent van alle Europese vis gevangen wordt door internationale piraatvissers. Ze hebben lak aan quota, het voortbestaan van vissoorten of het lot van lokale vissers. Er is niet alleen het probleem van de illegale visserij op zich, maar de illegaal gevangen vis moet ook aan de man worden gebracht. Dat verstoort onze markten. Volgens de milieuorganisaties wordt de Europese markt overspoeld door deze producten. De woordvoerder van Europese commissaris voor de Visserij zegt dat de illegale vis een te gemakkelijke toegang heeft tot de Europese markt. 30 tot 60 procent van de in Europa verkochte vis zou illegaal gevangen zijn. Er zouden ongeveer 1300 piraatvissers actief zijn in internationale wateren die zich aan geen enkele regel houden. Volgens het artikel zou de Europese Unie te zacht zijn in de aanpak van illegale visserij. Het lijkt me logisch dat deze piraatvisserij ook een negatieve impact heeft op onze Vlaamse visserijsector.

Mijnheer de minister-president, onderschrijft u deze beweringen? In hoeverre kloppen de cijfers? Welke gevolgen heeft piraatvisserij voor onze visserijsector? Treedt de Europese Unie hier, zoals gesteld door de milieuorganisaties, inderdaad onvoldoende tegen op? Welke initiatieven op Europees niveau stelt u voor? Is dit een thema op Europees niveau? Kunt u daar in de toekomst nog meer aandacht aan besteden?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Sintobin, dit is een relevante vraag om uitleg waar we aandacht aan moeten besteden. De

piraatvisserij of IUU-fishing – dat staat voor illegal, unreported and unregulated fishing – is een wereldwijd probleem dat al een aantal jaren op de internationale agenda's staat en waarvoor zowel de Wereldvoedselorganisatie als de Europese Unie een verhoogde aandacht hebben en moeten hebben.

Op wereldschaal wordt de omvang van het fenomeen geraamd op een omzet van 3 tot 10 miljard euro per jaar, waarbij de impact op de Europese markt geraamd wordt op 1,1 miljard euro of ongeveer 10 procent van de waarde van de invoer van vis en visserijproducten in de unie. De Food and Agricultural Organization (FAO) schat dat voor een aantal belangrijke visserijtakken de illegale vangsten zelfs tot 30 procent kunnen bedragen van het totaal van de vangsten. Dit is een probleem op wereldvlak waarnaar terecht aandacht gaat.

Het fenomeen is onbekend voor wat betreft de door de communautaire vloot in communautaire wateren gevangen vis, waarvoor strikte beheersmaatregelen gelden die worden genomen in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid. De totale omvang van de aanlandingen of vangsten van de Europese vloten bedraagt 6,8 miljard euro. Op deze vangsten is het predicaat 'piraatvisserij' dus niet van toepassing. Voor de onder EU-vlag gevangen vis gelden strikte beheersmaatregelen met input- en outputbeperkingen voor de nationale vloten, zoals de beheersing van de visserijinspanning en de vastlegging van TAC's (totaal toegestane vangsten) en quota. De naleving van deze beperkingen en van de technische maatregelen worden opgevolgd door nationale controleagentschappen en begeleid door het Communautair Bureau voor Visserijcontrole. Op wereldvlak is het fenomeen van de piraatvisserij belangrijk, maar toch niet in de grootteorde die ngo's en bepaalde milieuorganisaties laten uitschijnen.

De piraatvisserij doet zich voornamelijk voor op volle zee door schepen die onder goedkope vlag varen. Ze heeft per definitie lak aan de internationaal overeengekomen beheersmaatregelen van de getroffen visbestanden die op een niet-duurzame wijze bevestigd worden. De negatieve impact op de economieën van een aantal ontwikkelingslanden, voornamelijk kuststaten, is heel belangrijk te noemen. Ik heb geen informatie over Belgische schepen en de impact ervan. Ik heb met andere woorden geen kennis van Belgische schepen die zich toeleggen op dat soort praktijken noch van Belgische onderdanen die als bemanningsleden werken aan boord van piraatschepen. De nationale vloot vist immers binnen de communautaire wateren.

In 2002 heeft de Europese Commissie een actieplan opgesteld. Vijf jaar na de aanneming ervan werd vastge-

steld dat de aanpak bijgesteld moest worden. In oktober 2007 werd door de commissie een mededeling en een ontwerpverordening vrijgegeven. Daarin worden vier denksporen naar voren gebracht. Een eerste betreft de uitwerking van een strikt controlesysteem dat de legaliteit van de visserijproducten van derde landen kan garanderen die op de gemeenschappelijke markt worden ingevoerd. Hierbij zou een verplichte certificatie door de lidstaat van de vlag moeten bevestigen dat betrokken partijen vis legaal werden gevangen. Import van visserijproducten afkomstig van goedkope vlaggenstaten die geen adequaat controlesysteem kunnen of willen garanderen, zou beperkt en/of verboden worden. Ten tweede dienen communautaire vaartuigen en operatoren beter de bestaande reglementeringen na te leven. Een voldoende streng bestraffingssysteem moet daartoe worden uitgewerkt. Ten derde moet de internationale en intracommunautaire samenwerking voor het opsporen van IUU-activiteiten verbeterd worden. Zo zou het gebruik van zwarte lijsten van piraatschepen die niet langer communautaire havens mogen aandoen, veralgemeend moeten worden en dienen de controleagentschappen van de lidstaten samen te werken. Ten slotte moet de regionale aanpak en de ondersteuning van ontwikkelingslanden in

hun strijd tegen het fenomeen versterkt worden. Het werkprogramma 2008 van de Europese Commissie omvat als prioriteit de aanneming van een raadsverordening die voornoemde denksporen verder uitwerkt.

Op 18 februari 2008 is er een informele visserijraad. Ik zal de commissaris en de commissie herinneren aan deze problematiek. Ik zal de bezorgdheid die leeft in het Vlaams Parlement overmaken en erop aandringen dat Europa daar de nodige dynamiek aan geeft.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Ik onthoud dat het een wereldwijd probleem is waarmee we op Europees niveau gelukkig minder worden geconfronteerd. Ik stel alle hoop op de uitwerking van het Europees actieplan dat de piraatvisserij de wereld uit moet helpen. Ik dank u voor uw belofte om op de informele visserijraad het probleem nogmaals aan te kaarten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.